

عنوان مقاله:

خورجین و گونه های مختلف آن در استان چهارمحال و بختیاری

محل انتشار:

دوفصلنامه گلجام، دوره 5، شماره 14 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فرانک کبیری - کارشناسی ارشد صنایع دستی و هنرهای سنتی، عضو هیئت علمی دانشکده هنر دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

نگارنده در حین جمع آوری اطلاعات در زمینه گلیم بافی استان چهارمحال و بختیاری [1] با این نکته روبه رو شده که آنچه با نام عمومی خورجین شناخته می شود از لحاظ ابعاد و کاربرد به سه دسته کوچک، معمولی و بزرگ تقسیم می شود و عبارت است از: خورجین های کوچک در ابعاد 25×50 سانتی متر که در هر دو قسمت چهار محال و بختیاری و برای نگهداری اشیاء و وسایل قیمتی، اسناد و مدارک و وسایل شخصی بانوان بافته می شوند. خورجین های معمولی در ابعاد 50×100 سانتی متر که برای حمل خوراک، وسایل و ابزار معمولی یا مرتبط به شغل اشخاص، بیشتر توسط اهالی شهرستانهای شهرکرد و بروجن - که در حوزه چهار محال واقع هستند - تولید می شوند. لازم به ذکر است که بافت این نوع خورجین در شهرستان بروجن بیشتر توسط قشقایی ها [2] انجام می پذیرد. خورجین های بزرگ معمولاً در ابعاد 100×150 سانتی متر بافته می شوند و برای جابه جایی بارهای زیاد، لباس ها و رختخواب های کم حجم مورد استفاده قرار می گیرند و تولید آنها در انحصار بختیاری هاست. این دست بافته ها بیشتر با شیوه گلیم باف ساده ایجاد شده اند ولی در بافت برخی از آنها از شیوه های پرزبافی و نوع خاصی پیچ بانی مخصوص این استان که به رندی [3] یا سوزنی موسوم است نیز استفاده شده که حایز اهمیت است. این تولیدات زیبا از لحاظ نقش اندازی نیز دارای نقوشی هستند که بیشتر یا برگرفته از عقاید و آداب و رسوم هستند، یا با تاثیرپذیری از محیط اطراف بافته خوش ذوق و یا با به کار گیری نقوش هندسی ایجاد شده اند. اما آنچه حایز اهمیت است جدای از مسئله مالکیت و حفاظت از مال و اموال و تولید وسایلی که چنین احتیاجاتی را برطرف می سازند رنگ بندی زیبا و نقوش خارق العاده این محصولات است که هربیننده صاحب اندیشه ای را به تفکر و تحسین وامی دارد

کلمات کلیدی:

خورجین، دست بافته، گلیم بافی، نقش، چهارمحال و بختیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/793977>

